

Regatul român va avea să fim siguri, efecte salutare; și în privire ordini și a prosperității interne, și în privința stabilitării din ce în ce mai bine a relațiilor noastre cu puterile Europei. Regatul român va fi în concertul celorlalte monarhii și state ale Europei investit, în adever, cu toate formele esteiorilor și plin cu toate fondurile interioare ale civilizației, ale culturii și ale progresului.

Domenica, termen prin a consacra majoritatea faptului, aducând aminte o vorbă a unui Român, care edată împlinindu-se un act mar, a zis: *et dico et facere magna, Romanum est.*

Să considerăm acest fapt de ași ca un fapt adeverat mare, ca un fapt național, și românește și să docem cu toții: Triajacă naționează română care împloinescă! (Applause prelungite). Triajacă progresă și teudenea mândrigă spre glorie și mătrelor! (Applause) Triajacă Majestățile Regele și Regina României! (Applause prelungite).

D. B. Boerescu, ministru de externe. D-lelor deputați, guvernul d-vr., unindu-se și el cu acest proiect de lege, de căi luate inițiativa a propune, nu face decât să urmărească împlinirea inimii sale, și ca împulsionarea naționalei sale. Cari sunt împulsionarea inimii sale, fie-care din d-vr. o simte; acei, cari vorbesc, încă au espus cu elocvență și fie-care din noi, membri ai guvernului, ca Români, nu pot să aibă decât același simțimamente. A le repezi, ar fi de prică; d-vr. le aji exprimat astăzi de bine definit și în acord cu poziționarea noastră.

Acest nume, acest titlu, este acela de regat și pe rege. Naționează și ceară reprezentanții sănătății, face această solemnă declarare, și guvernul nu poate să decidă în urmă și un eou și un voinjor național. (Applause).

Să vedem acum cel puțin dacă acest nume de regat, dacă acest titlu de rege, pe care naționează, îstrău mod atât de usinim, îl dă sunătorie și moștenitorii săi, consemnă în sine o înovație de natură a schimbării, a altă interzicări: ca raporturile statului nou să aibă o altă formă, ca și turările armoria, buna înțelegeră, ce avem cu statele, orașe, părți, cu moștenirea, cu ele au avut până acum în statul român?

Dar, d-lor, până acum suveranul nostru se numea Doma. Însă, ce va să dică Dom, dacă nu suveran? Io încă de a dice suveranul Românilor, jucăsim numai Domul Românilor.

La noi, semnificava evoluției Dom este curat latid; și deriva del Roman, cu varia domina, și la latini dominus însemna stăpân, survenit, însemna mai târziu și împărat. De aceea, și la noi Domini, în vechele se numiau stăpânlori, după cum era drept cunoscut, a observat d. Chija. Când au început să i se iubiră terminii moderne, pe Dom îl numiau adesea principe, cuvânt, care nu exista în limba noastră veche. Acecum, pe Dom, adesea pe suveran, îl numim rege, pentru că acesta este numele propriu al ierarhiei diplomatici, pentru că acest titlu se cunosc a patra suveranului nostru, pentru că acest titlu se impune Lai prin natura lucrurilor, prin întinderile și valoarea statului nostru, prin importanța și valoroasitatea sa. (Applause), cum există înainte.

Dă, d-lor, România, grăje rățieții filiei, grăje lupilor glorioase cu a avut pe cimpurile românești, și-a dobândit, prin săngheli și valoare sa, un rang și o poziție onorabilă între popoarele civilizate ale Europei.

Nouă ne datorim această poziție; căci ea este fructul ostenelelor și sacrificiilor noastre. (Applause).

Dar, edată ca România devine independentă prin ce însează, și cădăt ca această independență fu recunoscută de toate puterile Europei, care apreciază astăzi, că acest stat nou merită totușu hereditate, care fu folosit ca nume nu jucămește altceva? Lec sau rang de principat? Dar pentru că principat?

Sătătatea Europei de o importanță mult mai secundar decât România, unele cari sunt mult mai mici decât noi, sătătatea românească și în primul rând de avută de către statele împăratilor de avută, și cu toate aceste, acela este să numește Regat, au o poziție definită, nu sume proprii de ierarhie, adinț, în vocabularul etichetei diplomatici. Constată însă nume ca reprezentanță a diplomatici, și într-o schimbare aaceasta de nume nu pută da nascere la o umbără chiar de neștiințăre în România?

Mai astăzi, România ca stat independent, ca conceință a suveranității sale, poate sădă cea-dată nume nu va voi. Aceasta o practică totale moderne, exemplifică săturoase, și nume nu le contestă

Dar aceasta anomalie păcea să sădăre înaință? Nu. După cum poziționarea

noastră politică s'a bice definit, prin proclamarea independenței, trebuia întâi de căi bine definit și numele și rangul, ce era statul nostru prin acea poziție. Aceasta se face astăzi.

Aducându-mă aminte, domnilor, cum mergea statul nostru să făcut treptat. La 1859 am efectuat unirea ambelor principate, Că din nou am avut norocosea a contribui la acea muncă, și nu așa sădăre se poate spune, că sădăt opera se termină și se încordează! (Applause) Timpul apoi veni, ca prin viață fizică noastră pe cimpul de bătăie, sădăt în mod mai precis, mai esent și mai bine definit, aceea ce era Domul României, în mod vag și nedeterminat. Nici dreptul, nici exercițiul dreptului, nu se adaugă, nu se descrez.

O altă considerație este că regatul român nu aduce cu sine dificultăți care ar rezulta din modificările sau înținderile de teritorii. România, regat, continuă în făcând limite, cu aceeași întindere de teritoriu, ca și în trecut.

Mai aducăcăci d-lor: ia noi, regatul nu are tradiții, pentru că să poată și se presupune care-ari aspirații, pentru că să se creză că poate fecurajare tendențe ingrijitoare pentru alii. România, regat, continuă tradițiunile României domnici, ori principat: nu are alte aspirații, nu și încrezări tendențe vătămate sau altora.

Asfătul că România, regat, nu este decât tot România de mai înainte, nu are nici alte aspirații nici alt program. Aspirații, nu, ca și programul regatului român, vor fi, ca și mai înainte, de a se afeze în cele mai bune relații cu toate puterile, și de a urma calea cea mare a națiunilor civiliști. (Applause.)

Pe lângă aceste explicații, ce ca ministrul din sfârșit crămeră dă să mai adăga și ca proclamarea regalității, că regulația acestei consecințe a independenței noastre că această întâiere a principaliștilor monarhici noastre credabile, constituie și răspunsul mai mult, ca noi oferim pentru răspundere și ordine, pe Dunărea de Jos. De aceea cu mod linguește, a cred că puterile europene vor privi cu bucurie această nouă garanție, acest omagiu principiului autoritariei, pe care le oferă România cu o tărzie de voinjă și cu un umanitate, pe care ei de mai multe ori au arătat - pentru faptele cele mari. (Applause.)

Sunt și, în orice casă, că marile puteri europene nu vor da o rea interpretare acestui mare act de astăzi al poporului român! (Applause prelungite.)

- Se cere închiderea discuției și punându-se la vot se primește.

- Se pună la vot, luară în considerare a proiectului de lege, și se adoptă în unanimitate.

- Se extece art. 1.
(Va arăta.)

acestă dreptă, după cum stătă sigur, că nu se contestă nici nouă. (Applause.)

Dar, abstracție facând de dreptul în sine, la noi mai sită și alte idei considerabile, pentru că schimbarea numelui nu trebuie să provoace neștiință sau temer.

Primă considerație este, precum sună, că titlu de regat de România nu este decât continuarea aceeași suveranității, reacă este, în mod mai precis, mai esent și mai bine definit, aceea ce era Domul României, în mod vag și nedeterminat. Nici dreptul, nici exercițiul dreptului, nu se adaugă, nu se descrez.

O altă considerație este că regatul român nu aduce cu sine dificultăți care ar rezulta din modificările sau înținderile de teritorii. România, regat, continuă în făcând limite, cu aceeași întindere de teritoriu, ca și în trecut.

Mai aducăcăci d-lor: ia noi, regatul nu are tradiții, pentru că să poată și se presupune care-ari aspirații, pentru că să se creză că poate fecurajare tendențe ingrijitoare pentru alii. România, regat, continuă tradițiunile României domnici, ori principat: nu are alte aspirații, nu și încrezări tendențe vătămate sau altora.

Asfătul că România, regat, nu este decât tot România de mai înainte, nu are nici alte aspirații nici alt program. Aspirații, nu, ca și programul regatului român, vor fi, ca și mai înainte, de a se afeze în cele mai bune relații cu toate puterile, și de a urma calea cea mare a națiunilor civiliști. (Applause.)

Pe lângă aceste explicații, ce ca ministrul din sfârșit crămeră dă să mai adăga și ca proclamarea regalității, că regulația acestei consecințe a independenței noastre că această întâiere a principaliștilor monarhici noastre credabile, constituie și răspunsul mai mult, ca noi oferim pentru răspundere și ordine, pe Dunărea de Jos. De aceea cu mod linguește, a cred că puterile europene vor privi cu bucurie această nouă garanție, acest omagiu principiului autoritariei, pe care le oferă România cu o tărzie de voinjă și cu un umanitate, pe care ei de mai multe ori au arătat - pentru faptele cele mari. (Applause.)

Sunt și, în orice casă, că marile puteri europene nu vor da o rea interpretare acestui mare act de astăzi al poporului român! (Applause prelungite.)

- Se cere închiderea discuției și punându-se la vot se primește.

- Se pună la vot, luară în considerare a proiectului de lege, și se adoptă în unanimitate.

- Se extece art. 1.
(Va arăta.)

Meditaționi

(I. Urmară)

Căutând la menționatele mijloace recomandate pentru delăturarea relelor, care sub formă săracie, lipsei de cultură și educăție prin scola opresă pe cea mai mare parte a oamenilor din poporul nostru, și să trăiasă copiii la scola, le sfătu, că sunt:

1. După însemnată lor - esențele, pentru că își vor băsca în biserică de patronat.

Si cînd astăzi, să:

1. Bisericii îmăși prin Preotii me și la pofta ospăților săfetului omului adult cu atâtă tără - apriorindu-se de, vînduse într-o înțel a lui și frugiperse, sădăt-o pe imputere și dezvoltarea simțurilor nobile, virtuților creștinesci, cari sună pot conduce voia, să îndrepte mintea întră a cugeta la fapta religioase și morale și le se vărsătă pentru binele lui și al deaproapei?

Așa este!

Înă locul pentru că preotul numai deschide înțelul omului, nu poate împușa și deține într-o vîrstă virginitate creștinesci, cari au să-l lumineze mintea și să-l îndrepte spre o lîbă a patroaste creștină, la îmbăjia și la sevărătă! - să core, ca acesă înimă să fie capabilă, a se mijca, a se deschide și a primi într-o frugiperse adusă prin putere cuvintelor aspira germeștilor moralității, sădăt în ea încă din tragedia ei

state; și cere, ca mintea acelui om să fie în stare și să îndură indinare, să încorda puterile ei, și să concentră la un punct, a părăsii cuvintele episo din gura preotului, a le prinde cu angaj și să le împărtășească suferință, ca să le păstreze și să cugete la ele, să mediteze și să le sită de povățuire și îndrumător în conduceră trebilor vieții sale.

Așa dar ascuțitorii ei cu inimă impenită, cu mintea amoroșă prin ignoranță, cu voia rapidă de diverse reuri, care le domesce împregătrările, nu vor pută simplu, cunoaște, poti, imbrățișă, și folosi cuvintele episo din gura preotului - chiar dacă le-ar săpă de către oră pe care în bisericii oră cu alte ocazii.

Pentru cuvintele, episo din gura ori și cu, nu le poate părea, simți și poftă ascuțitor - dar și în modul în care îl pot înțelege preotul, nu vor pută obiecta, cu privire la anumite acuzații, ca și apărătorii ei împărtășească vorbitierul.

Si cine ar pută pregăti pe poporii nostri cei fără cultură, ca să poată barească, obiecta, cuprinde și înțelege cuvintele anumite.

Scuola.

Foarte bine! - Apoi de vreo - troișeci de ani încoace se înfiripă și se deschid scuole popolare de ale noastre prin toate comunele, unde se adăpă poporii de noi: treburi, deveni până astăzi înțrebă popor nostru și și-a jinătă cuvintele preotului sănătos, ca și înțelege cuvintele preotului în biserică, ci și încă cunoaștele necesare pentru viață!

Cum se poate da, ca unei mari parte a poporului nostru să nu alătă încă niște harcan idee despre scuola și înțelegă?

Nu are, sfînducă mai frecventă, printr-o de loc; nu a frecuentat-o, printr-o de aseptă, a o frecuentă, și acasă, și înțelege cuvintele, ca să se vrea - scoala în cel mai multă perioadă de la secole.

Din care cauș apoi, după cum eri și cine - lueră, pe care nu îl cunoscuse după valoarea lui, nu-i poate stima, ubi, poftă, ci este și rămășind indiferent față cu ea, să se dată la timpul săa casină, a frecuenta scuola, - neconuștință - o bună bunăstăție și foloseala, ce le aduce ca omnișii, să sunt cu totală indiferență față cu ea.

Înă apoi dănsă, cescăci nici că ar pută cinea cred, nu sună numai indiferent față cu ea; sună la un secol de la o iubere, - ci înă o ureză, ba chiar și în prigonesc, ca să se scape de ea ca de - foc! -

Si cum arătă una ca aceasta?

Eată cum!

(Va urma.)

Varietăți.

* (Convocare) Pentru alegătorii, care să reprezente pe Români din cercul de alegeri: Vînătoare și de la conferința generală română, ce va înă în Sibiu în 12 Maiu n. se convocă pe 25 Martie (6 Aprilie) o conferință în Oașă de Jos în localul oficiului comună, ceeace prin aceasta se aduce la cunoștință subscrisei.

Vînătoare și de la 28 Martie 1881.

Iosu Cornea mp., Nicolae Sandor mp., paroh cr. cat. proprietari.

Nicolae Maniu mp., paroch gr. or.

* (Convocare). Domnii alegători din partida națională din colegiul electoral Magyar-Lipos, prin aceasta se convocă la conferință înfiindă în Lăpușul-Ungurescu în 7 Aprilie 1881 st, n, antemidiană la 10 ore pentru alegătorii celor 2 delegați și reprezentați să ceară ascensiunea în înă din Sibiu în 12 Maiu a. c.

Lăpușul-Ungurescu, 29 Martie 1881.

Samuil Cuspa mp., Vasilius Muste mp., paroh, cu com. elect., membru al com. elect.

* Adunare generală a VIII a instituției de credit și economii "Albină" din Sibiu să înă în 29 Martie. Un raport mai pe larg s-

